

1 Inledning

När någon avlider ska bouppteckning upprättas efter den avlidne. Bouppteckningen är ett led i boets utredning. Bouppteckningen ska inges till skattemyndigheten för registrering och skattläggning. Bouppteckningen tjänar flera syften. Den ska ge besked om vilka som är dödsbodelägare och vilka tillgångar och skulder som fanns vid dödsfallet. Bouppteckningen ligger också till grund för bouppteckning och arvskifte. Den utgör ensam eller tillsammans med ett arvskifte legitimationshandling för dödsbodelägarna när bl.a. den avlidnes bankmedel ska lyftas eller när ansökan om lagfart ska göras. Bouppteckningens primära uppgift är alltså att ligga till grund för åtgärder av privaträttslig natur.

När skattemyndigheten registrerar bouppteckningen ska eventuell arvsskatt beräknas med ledning av de uppgifter som lämnats i bouppteckningen och med utgångspunkt i bestämmelserna i AGL. Fastställande av arvsskatt kan även ske med ledning av deklaration, s.k. arvsdeklaration. Skattemyndigheten är vid skattläggningen inte bunden av den värdering som skett i bouppteckningen av tillgångarna om värderingen avviker från AGL:s bestämmelser.

Sedan den 1 juli 1976 finns det i vissa fall möjlighet att i stället för bouppteckning göra en dödsboanmälan till skattemyndigheten.

I den kommande redogörelsen förklaras en del begrepp och beskrivs hur handläggningen av ett bouppteckningsärende bör göras. Det ges även hänvisningar till rättsfall och litteratur. Förhoppningen är att arbetet ska tjäna till hjälp vid skattemyndighetens hantering av den nya arbetsuppgift som sedan den 1 juli 2001 åvilar den, nämligen registrering och skattläggning av bouppteckningar och andra frågor som därmed sammanhänger.